

De heilige 40 martelaren van Sebaste.

9 maart

Hun namen luiden **Kyrion, Kandidos, Domnos, Hesychios, Herakleios, Smaragdus, Eunoikos, Valens, Vivianos, Klaudios, Priskos, Theodoulos, Eutychios, Johannes, Xantheas, Hellanos, Sisinius, Angios, Aetlos, Flavlos, Akakios, Ekdiklos, Lysimachos, Alexandros, Elias, Gorgonios, Theofilos, Dometianos, Galos, Leontios, Athanasios Kyrillos, Sakerdos, Nikolaos, Valerios, Filoktimon, Severianos, Chudion, Aglaios en Meliton.**

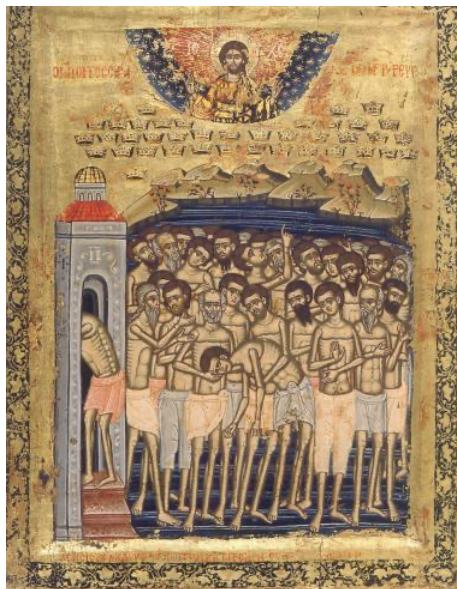
Zij waren afkomstig uit verschillende landen, maar allen Romeinse soldaten, ten dienste van stadhouder Agrikolaos voor de provincie Pontos van Kappadocië. Hun regiment had zich onderscheiden door dapperheid en opofferingsgezindheid, maar zij waren christenen, en keizer Likinios (308- 323) wilde een einde maken aan deze groepering, die zich terzijde opstelde van het openbare leven van de monolithische staat en daarom als een gevaar werd gezien voor het absolute staatsgezag. Daarom kreeg Agrikolaos de opdracht met alle ten dienste staande middelen dit passief verzet te doorbreken. Hij deed dit door hun, wanneer ze gewillig waren, de allermooiste promoties voor ogen te stellen, en toen deze geen indruk maakten, hen allerlei kwellingen aan te doen. Maar de groep bleef standvastig, vooral geleid door de aansporingen van Kyrion en het gemeenschappelijk gebed, wanneer ze 's nachts met rust werden gelaten. Tenslotte werden zij veroordeeld om naakt in het bevrozende meer van Sebaste te moeten staan tot zij zich gewonnen gaven: dan wachtte hun op de oever een warm bad.

Bereidwillig gingen zij erheen en ontkleedden zich in de snerpende kou, en herinnerden elkaar eraan hoe Christus naakt had moeten sterven aan het kruis. Streng is de winter, maar zoet het paradijs. Laten we in één lijdensnacht de eeuwige vreugden verwerven.

Maar de in het lichaam binnendringende koude veroorzaakte helse pijnen en te middernacht kon één uit de groep het niet langer verdragen. Hij strompelde naar de oever en begaf zich naar het vuur, maar zijn krachten waren reeds te zeer uitgeput en voordat hij het bad bereikte, viel hij dood neer. De anderen waren diep bedroefd dat één van hen ontrouw geworden was, maar toen werd hun moreel gesterkt door een wonderbare gebeurtenis: vanuit de hemel straalde over hen een helder licht. En de bewaker op de oever zag in dit licht veertig kransen neerdalen, die boven de hoofden van de 39 overgeblevenen bleven rusten. Alleen de 40e krans bleef onzeker in de lucht wachten. Vol verbazing keek deze Aglaios daarnaar en toen drong tot hem door dat de 40e kroon bestemd was geweest voor die ene soldaat die het opgegeven had. Dit

inzicht bracht een ommekeer bij hem teweeg. Hij maakte de rest van de wacht wakker, vertelde wat hij had gezien en riep toen uit: 'Ik ben ook christen!' Hij bad om kracht en om geteld te mogen worden bij die andere gekroonden, toen wierp hij zijn kleren weg en voegde zich bij de lijdende massa in het water. De volgende morgen liet de woedende Agrikolaos de martelaren uit het water halen, gaf bevel hun de benen te breken, ze te verbranden en de resten in de rivier te werpen zodat ze weggevaagd zouden zijn. De beenderen werden echter in een bocht van de rivier aan land gespoeld, en in een droom werd de bisschop gewaarschuwd waar ze te vinden waren. Deze relieken werden nu als een kostbare schat door heel het oosten verspreid. We horen van de heilige Basilios dat zijn ouders een deel ervan bezaten en er een kerk voor hadden gebouwd. Dit deed ook zijn zuster, de heilige Makrina, en zijn broer, de heilige Petros van Sebaste. In de volgende eeuw, in 431, bouwde Melania de Jongere een aan de 40 martelaren gewijde kerk in Palestina. Deze oude getuigenissen bewijzen welk een diepe indruk deze heldhaftige marteldood op de tijdgenoten heeft gemaakt.

Met dank aan Orthodox Klooster
H. Johannes de Doper - Den Haag

40 martelaren van Sebaste – Bulgaarse icoon
Petitpalais.paris.fr